

УДК 338.351

УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ ТЕРИТОРІЙ

І. М. Станьковська

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу

e-mail: reg@nung.edu.ua

Стрімкі зміни в регіональному управлінні, зміщення центрів управління та розвитку з державного рівня на регіональні та місцеві, вимагає нових категорій, підходів, інструментів ефективного управління розвитком та конкурентоспроможністю територій. Тому важливим завданням забезпечення конкурентоспроможності територій є дослідження їх конкурентного потенціалу та конкурентних переваг, тобто тих особливостей, що дадуть можливість даній території ефективно розвиватися та бути конкурентоспроможною.

Важливим є розглядати конкурентоспроможність територій з врахуванням особливостей мікрорегіону на базі ОТГ та конкурентного потенціалу території (мікрорегіону).

Мікрорегіон – це територія утворена шляхом об'єднання територіальних громад суміжних сіл, селищ, міст та суміжних територій інших районів, відповідно до принципів конституційності та законності; добровільності; економічної ефективності; державної підтримки; повсюдності місцевого самоврядування; прозорості, відкритості та відповідальності, яка характеризується єдністю, взаємопов'язаністю та цілісністю складових, що мають спільні соціально-економічні особливості, підходи до розвитку та управління. [1, 2]

Потенціал мікрорегіону — це сукупність характеристик і властивостей, що забезпечують реалізацію теперішніх та стратегічних соціально-економічних цілей, створення економічних цінностей, одержання прибутків та/чи соціальних ефектів. [1, 2]

Для ефективного управління конкурентоспроможністю території потрібно забезпечити реалізацію послідовних етапів:

1 - вивчення особливостей території для формування конкурентного потенціалу;

2 - визначення цільових перспектив бачення майбутнього території з використанням методу форсайту;

3 - формування цілей розвитку території з використанням методу SMART, що зосереджує увагу на їх визначеності (Specific), вимірності (Measurable), досяжності (Achievable), реалістичності (Realistic) і своєчасності (Time);

4 - визначення складових конкурентного потенціалу території та його оцінка з використанням критеріального методу;

5 - визначення та оцінка сильних та слабких сторін, загроз та можливостей реалізації конкурентного потенціалу території з використанням PESTLE та SWOT-аналізу;

6 - формування стратегічних альтернатив реалізації конкурентного

потенціалу;

7 - формування тактичного плану реалізації конкурентного потенціалу території з використанням методу АВС-аналізу; 8 - моніторинг реалізації складових конкурентного потенціалу території.

Форсайт (від англ. foresight) - передбачення, погляд у майбутнє) - це метод який полягає у систематичному визначенні перспективних напрямків розвитку території на тривалу перспективу, базуючись на інтелектуальному потенціалі громади, який формується на основі освітнього, культурного, інноваційного, управлінського, інформаційного, технологічного потенціалів території.[1]

основі реалізації методу форсайту покладено «кристал методів форсайту», що включає наступні складові: аналіз (аналіз ситуації в даний час) - експертизу (встановлення причинно-наслідкових зв'язків перспективного конкурентного потенціалу, тенденцій розвитку, прогнозування майбутнього території) - креатив (продукування нестандартних ідей розвитку майбутнього та складових конкурентного потенціалу території) - взаємодія (узгодження бачень, позицій громади, влади, бізнесу).[1]

Реалізація кожного із вищевказаних етапів процесу управління конкурентоспроможністю території дасть можливість представникам громад формувати, оцінювати та управляти конкурентним потенціалом території з метою забезпечення її конкурентоспроможності та розвитку.

Список використаних джерел:

Станьковська І. М. Сучасні методи управління конкурентним потенціалом територій/ І. М. Станьковська // Причорноморські економічні студії: Науковий журнал – Випуск 25, Одеса, 2018 — С. 144-149

Станьковська І.М. Міжнародне співробітництво як складова управління розвитком конкурентного потенціалу мікрорегіону /І. М. Станьковська, Д. В. Томир /Теорія і практика стратегічного управління розвитком галузевих і регіональних суспільних систем (Івано-Франківськ, 11-13 жовтня 2017 року): Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції Івано-Франківськ, 2017.– 423 с. – С.160 – 162.

УДК 330.1

ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ КАТЕГОРІЇ «ЯКІСТЬ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ» Н. П. Струк

Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу e-mail: struknp@gmail.com

Якість життя населення — багатоаспектне поняття, що охоплює широке коло соціально-економічних, національних, релігійних та інших відносин, які характеризують умови життєдіяльності людини, сім'ї, різних соціальних верств